

Základní škola Náchod, Komenského 425

MIKULÁŠ, ČERTÍCI a...

VÁNOCE 2019

2. číslo z 5. 12. 2019

ŠKOLNÍ NOVINY

ŠTĚSTÍ

ZDRAVÍ

LÁSKA

RODINA

PENÍZE

POHODLÍ

VÍTĚZSTVÍ...

HAPPY
NEW
YEAR
2020

DOBÝVÁNÍ BRITSKÉ METROPOLE

Na přelomu září a října se pro bezmála 52 žáků devátých tříd stala na necelý týden „domovem“ britská metropole Londýn a její okolí.

„Zájezd byl bohatý nejen na zážitky, ale i na rozmary počasí. Poznali jsme typické anglické střídání teplot, kdy ze slunného odpoledne přichází bouřka s prudkým lijákem,“ komentují svůj výlet do této ostrovní země dohlížející učitelky Mgr. Jana Voborníková, Mgr. Iva Marešová a ing. Martina Horáková.

Během svých procházek Londýnem měli všichni účastníci možnost nasednout do vyhlášené pouťové atrakce London Eye, prohlédli si i zdejší korunovační klenoty, prošli se mezi místními mrakodrapy, přihlíželi i zvedání mostu Tower Bridge, dokonce se i projeli lodí po řece Temži. „Výsledkem byla nejen překrásná duha, ale i - jak vtipně poznamenali žáci: Temže v botách,“ uvádějí přítomné vyučující.

Děti poté absolvovaly výlet k moři, kde navštívily město Brighton a kochaly se v krásném slunci výhledy na bílé křídové útesy Seven Sisters, z nichž si někteří malý kousíček odvezli jako suvenýr i domů. Nutno podotknout, že všichni „naši turisté“ byli ubytováni přímo v rodinách, takže si mohli vyzkoušet v praxi hlavně svoje znalosti angličtiny.

A co více dodat... Cestou domů se všichni shodli, že by Londýn znovu rádi navštívili. Výlet údajně podpořil i jejich rozhodnutí zdokonalovat se v jazycích, cestovat a poznávat cizí kraje.

TIRÁŽ: ŠKOLNÍ NOVINY 2/2019-20 vyšly 5. 12. 2019, časopis ZŠ Náchod, Komenského 425. Určeno pro vnitřní potřebu školy.

Redakce pracuje pod vedením Mgr. Pavly Schwingerové. Jazyková úprava: Mgr. Blanka Majerová.

Příspěvky lze zasílat přes edookit či mailem na: schwingerova@na-zskom.cz.

Za obsah takových příspěvků se neručí. Redakce má právo výběru a úpravy zaslaných materiálů.

PF 2020

Ahoj, všichni!
Čeká nás poslední měsíc
v tomto kalendářním roce
– ten je asi pro každého z nás
pořádným příslibem blížících se
dvoutýdenních prázdnin,
vánočních svátků a dárků,...
Přesto se musíme na těch
několik zbývajících prosincových
dnů pořádně připravit
– učitelé pro nás určitě mají
přichystané testíky, prověrky,...
Tak vše v pohodě zvládněte.
A vše NEJ do roku 2020.
Vaše redakce

ŠKOLNÍ PARLAMENT

Na naší škole začal opět fungovat Školní parlament. Složený je ze zástupců všech tříd. Pro tento školní rok je jeho předsedkyní Judita Jirásková z IX.B, místopředsedkyní pak Rozálie Cvrkalová z IX.D. Všechny informace o činnosti Parlamentu žáci vždy najdou na nástěnce "ve vestibulu u sborovny". Parlament již mimo jiné vyhlásil výtvarnou soutěž: Vytvoření originálního plakátu, který má obsahovat i nápis: Dinousauri vymřeli, protože nečetli.

ČERTÍCI NAŠÍM POHLEDEM...

Adventní čas se pojí také se zpěvem koled. Nejen ty, ale i další písničky, které hlavně v hodinách HV často zpíváme, vyplní tři prosincové čtvrtěční „velkopřestávkové“ časy. Zpívat si je může do učebny HV přijít kdokoliv – tedy od třetáků po deváťáky. A začali jsme na Mikuláše...

VZPOMÍNKA NA KARLA GOTTA

foto z pohádky Z PEKLA ŠTĚSTÍ

Německý překlad příjmení této ikony našeho hudebního světa, která nás nedávno opustila, je bůh. I přesto „Zlatý hlas z Prahy“, jak jej v zahraničí nazývali, ztvárnil pána pekla v pohádce Zdeňka Trošky Z pekla štěstí...

„Učebna doslova praskala ve švech,“ popisuje atmosféru vzpomínkové akce konané v pátek 11. října na právě zesnulého Karla Gotta učitelka Pavla Schwingerová:

„Během krátké patnáctiminutové přestávky se v učebně hudební výchovy sešla možná i třetina školy, zazpívali jsme si společně některé jeho hity: Včelku Máju, znělku Pohádek z mechu a kapradí Cestu znám, pořádnou mírou energie nabitý Trezor či duet Srdce nehasnou. Někteří tu dokonce i plakali.“

Text Gottova posledního hitu, který pro něj a jeho dceru napsal Richard Krajoč, frontman skupiny Kryštof.

SRDCE NEHASNOU (K. GOTT a jeho dcera)

K: Někdy se ví, co bůh chystá a že se nedaj stihnout všechna místa, ale je to dobrák, altruista vždyť mi dal tebe, domov, přístav.

Oba: A v něm jsi TY, celý můj svět,

Ch: laskavá náruč, **K:** i zběsilý hled. **Ch:** A kolem nás hudba,

K: jedna z těch krás, **Oba:** kdy po zádech běhá nám mráz. Vždyť víš, srdce nehasnou.

REF: **Ch:** ale může se stát, **K:** jak častokrát, **Ch:** že začnu se bát,

K: pak nesmíš to vzdát. Na všechny z tvých cest, **Ch:** má jediná z hvězd,

K: svítím ti dál **Ch:** Co když strhne mě proud, **K:** pak musíš plout,

Ch: mít z vavřínu vor **K:** a na něm neusnout. Na všechny z tvých cest,

Ch: má jediná z hvězd, **K:** svítím ti dál. A teď už cítím, jak sprintuje čas,

Ještě, než usnu, chci slyšet tvůj hlas. Ať zůstane věčných i těch pár

chvil, když zpívalas ze všech svých sil. **Ch:** Že kořínek tvůj je tuhý jak

kmen. (K: můj je tuhý jak kmen) **K:** Stromy však dorostou, nezapomeň.

Ch: Ale v korunách vedou tisíce tras, **K:** na konci každé sejdeme se zas.

Oba: /: Vždyť víš, srdce nehasnou :/ **REF:** + **Oba:** /: Vždyť víš, srdce

nehasnou :/ **REF:** + Někdy se ví, co bůh chystá

DĚDEČEK Z PEKLA

Dědeček z Pekla byl známý široko daleko. Byl to vysoký slachovitý chlap, vždycky hladce oholený, s sedivými vlasy a krásnými modrými očima. Všude, kam přišel, se k němu vždycky nahrnuly děti, protože uměl vyprávět spoustu pohádek.

Když přišel do Pekla poprvé, aby se tam ujal mlýna, který zdědil, bylo to pusté a strašidelné místo. Mlýn stál na soutoku Metuje a Olešenky, v samém středu pekelského údolí, a lidé mu odedávna říkali Čertův mlýn. Byl opuštěný, lidé se mu zdaleka vyhýbali, natož aby tam někdo chtěl bydlet. Prý tudy vedla přímá cesta do pekla a čerti se tu jen rojíli. I starý hasťman, který tu bydlíval, nejstarší hasťman v celém kraji, se raději odstěhoval, než by měl co do činění s takovou čeládkou.

První věc, kterou dědeček po nastěhování udělal, byla, že všechny čerty vyhnal a zazdíł chodbu do pekla. Pak všechno ve mlýně vyspravil, zavolal zpátky starého hasťmana a čekal na první mleče. Jenže lidé se Čertova mlýna báli dál, nenašel se nikdo, kdo by si tam přijel dát semlít obilí. A tak dědečkovi nezbylo nic jiného než chodit na pařezy.

Jednou večer se vracel celý utmácený a už zdaleky viděl, jak na něj čeká vyděšený vodník. Jen ho uviděl, volal:

„Dědečku, dědečku, nechod domů, máš tam čerta.“

„To by tak hrálo!“ rozzlobil se dědeček a už byl vevnitř.

„Co tady děláš?“ zeptal se čerta, který seděl v koutě za kamny.

Čert vytáhl bílý šátek a řekl důležitě: „Já jsem za tebou přišel jako posel našeho pána.“

„Dobře, tak co chceš?“ zeptal se dědeček.

„Poslechni, dědečku,“ začal čert a pokukoval po něm. „Tys nám zazdíł tu díru, kterou jsme vylézali ve zdejším kraji na svět. A my teď musíme ven oklíkou, až někde u Chrudimi. To přeci nejde, ty nám bráníš v práci.“

„Pěkná práce,“ poznamenal dědeček.

„Každý dělá, co umí,“ krčil rameny čert. „my musíme z pekla na svět mezi lidi, to je naše poslání.“

„No dobře,“ řekl dědeček. „Ale tohle je můj mlýn.“

„Je tvůj,“ usmál se čert. „My ale nechceme nic zadarmo. Vybourěj chodbu a dobře ti zaplatíme.“

„Kolik dáte?“ zeptal se dědeček.

Čert začal vypočítávat, kolik by to dělalo ve zlatáčkách, ale dědeček ho přerušil:

„Podívej, čerte, na vaše pekelné peníze já nic nedám. Ale mohli bychom se domluvit jinak. Když mně tvůj pán každý všední den pošle sedm čertů na práci, vybourám vchod do pekla. Ale Belzebub se mi musí upsat, jinak nevyjednáвам!“

UŽ UMÍME ČÍST...

Letošní prvňáčkové byli prý po měsíci schopni z probraných písmen tvořit slabiky i slova! Tedy – klobouk dolů!

Společně také navštívili divadelní představení Krysáci, seznámili se už i se zvířátky chovanými na našem školním pozemku ve Starém Městě nad Metují.

A co víc - začal už u nich oblíbený každoroční projekt Prarodiče čtou dětem. Kupříkladu do I. A každou středu na první vyučovací hodinu dochází někdo z prarodičů žáků. První čtení zahájila ing. Pavla Maršiková, náhodská místostarostka, ale hlavně babička našich žáků Michaela a Daniela. Ke čtení si zvolila jeden z příběhů o krtečkovi. A protože je zájemců o čtení dostatek, mají se děti téměř do konce prosince na co těšit.

Mgr. Ivana Adlerová

Nakonec se domluvili. Dědeček dostal úpis, vlastnoručně podepsaný samotným pánem pekla, vyboural zeď a každý všední den měl sedm čertů na práci. Vodník si sice stěžoval, že za chvíli to tam bude tak, jak bývalo kdysi, ale dědeček se jen smál a ukazoval úpis. Byla to velká vzácnost. Stal se totiž prvním a jediným člověkem na světě, kterému se upsali čerti.

Těch sedm čertů mělo u dědečka pernou službu. Ráno, když vylezli ze své díry, museli dědečkovi vyprat, usušit, vyžehlit a vyspravit prádlo, všude důkladně uklidit, uvařit na celý den a pak hajdy na pařezy. Hastrman tomu pekelnému příměří příliš nevěřil, a raději se držel stranou.

Po čase polevila dědečkova ostražitost. Viděl, že čerti práci vykonávají bez odmlouvání, a tak začal opouštět svůj mlýn i na několik dní. Rád pomáhal všude, kde ho bylo potřeba.

Když se zas jednou vracel po několikadenní nepřítomnosti, uviděl už zdálky v místech, kde stál jeho mlýn, velikou ohnivou záplavu. Přidal do kroku, a jak přiběhl k poslednímu zákrutu řeky, uviděl, že jeho mlýn je v jednom plameni. Na hašení už bylo pozdě.

Ráno seděl s hastrmanem na spáleništi, avšak zatím byl klidný. Věděl, že to určitě zavinili čerti. Říkal si, když čerti zapálili, čerti zase postaví. Jen co přijdou do služby. Jenže den utíkal, už bylo poledne, ale čerti nikde. A tak šel dědeček k díře a zavolal:

„Tak copak bude dneska s prací?“

„Nic, dědečku,“ ozvalo se z pekla. „Už je konec, už se sloužit nebude!“

„Jak to?“ divil se dědeček.

„Už není mlýn. Podívej se do smlouvy.“

Dědeček sáhl do kapsy, podíval se na úpis a bylo mu vše jasné. Belzebub ho přelstil. Smlouva začínala slovy: „Pokud stojí tvůj mlýn . . .“

„I vy hromské nestvůry,“ rozzlobil se dědeček, „tak vy tak?“

A už se hrnul do pekla.

Tam nastalo boží dopuštění. Dědeček se přihnul s holými pěstmi. Čertům nepomáhaly ani jejich vidle, tak byl dědeček rozlícený. Vypadalo to, že na celé čáře zvítězí, ale čertů přibývalo, až jich bylo jako much. A tak dědeček ustoupil. Jen však vylezl z díry, vykřikl na vodníka:

„Pušť stavidlo!“

Vodník se nedal dlouho pobízet, vytáhl stavidlo, a už se voda valila spálenišťem rovnou do pekelné díry.

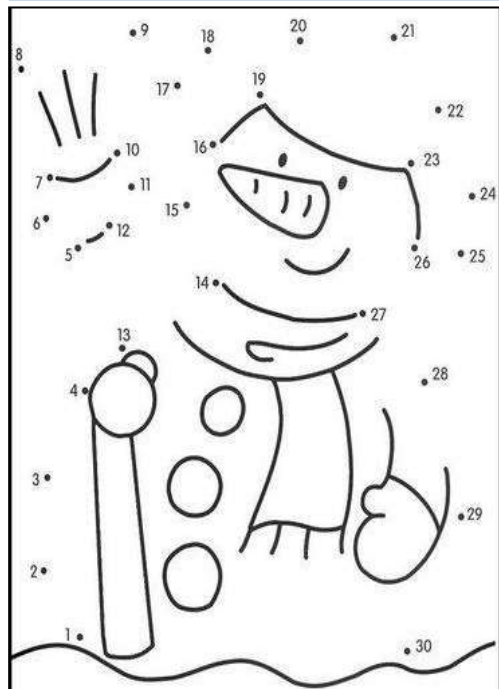
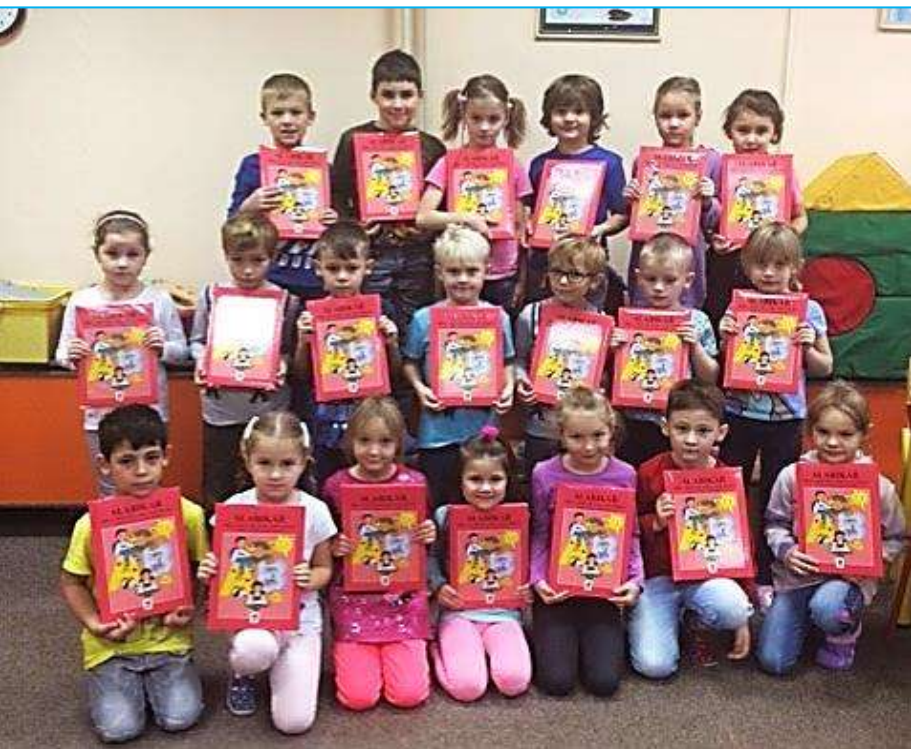
Dědeček se smál, až se za břicho popadal. Voda se v těch místech nejdřív začernila, a pak se točila a vířila. Hastrman stál u stavidla a skákal radostí jako posedlý. Pak dědeček hodil stavidlo po proudu, rozbořil hráz a voda zatopila pekelnou díru navěky.

Když se po čase všechno zklidnilo, dědeček si postavil nový mlýn o něco výše proti proudu Olešenky. Ten mlýn tam stojí dodnes.

SLAVNOST SLABIKÁŘE

Pro letošní prvňáčky byl vedle 2. září, kdy poprvé zasedli do školních lavic, velmi významným dnem letošního podzimu i pátek 15. listopadu. Konala se totiž Slavnost Slabikáře, během které se konečně stali „majiteli“ toužebně očekávané vzdělávací knihy. Žáci však nejprve museli splnit několik úkolů - řešili různé tajenky a hádanky, sestavovali písmena ze stavebnice, skládali slova.

Mgr. Ivana Adlerová

Během září a října navštívily všechny čtvrté třídy dopravní hřiště v Náchodě v Bělovsi.

Zde se žáci seznámili s dopravními předpisy a své nově nabyté znalosti si zde vyzkoušeli i v praxi.

„Výuka probíhala jak v teorii, tak i prakticky. Žáci získávali zkušenosti a vědomosti, které uplatní na jaře při testech. Pokud uspějí, dostanou průkaz cyklisty. To znamená, že je na to budeme muset celou zimu pečlivě připravovat,“ dodávají sice s úsměvem, nicméně s patřičnou mírou zodpovědnosti učitelky letošních čtvrtáků Mgr. Ivana Lojďová, Mgr. Jana Komárková a Mgr. Michaela Jiráňková.

Na stejném místě se navíc v úterý 8. října uskutečnila i tradiční soutěž O pohár starostů.

„Naši školu úspěšně reprezentovalo družstvo žáků pátého ročníku,“ uvádí zástupkyně ředitele školy Jaroslava Štěpová.

SBĚR KAŠTANŮ A ŽALUDŮ

V pondělí 4. listopadu skončil letošní sběr kaštanů a žaludů.

„Děkuji všem, kteří se do soutěže zapojili. Nejlepší sběrači dostanou odměnu.“

RNDr. Ivana Šimurdová

LETOS ZAS ROSTLY...

Naše malá výstava hub v prostorách vstupu do Městské knihovny v Náchodě.

VYBRÁNO ZE ŠKOLNÍCH PRACÍ...

ZVUK V GVÚN

Rovněž IV. A navštívila 24. října Galerii výtvarného umění v Náchodě (GVÚN). Tentokrát se měli žáci zhostit hodně nelehkého úkolu: vyjádřit tradičními i netradičními výtvarnými technikami zvuk.

Přestože se zpočátku někteří žáci úkolu zalekli, nakonec tento těžký úkol vyřešili na výbornou a návštěvu galerie si moc užili.

Mgr. Michaela Jiránková

V týdnu od 11. do 15. listopadu si byli žáci šestých tříd prohlédnout náchodskou radnici. Průvodcem jim byl pan J. Špaček, který jim ukázal různé prostory tohoto městského objektu, pomocí dobových fotografií vystavených na chodbách, kudy procházeli, povídal o její historii i o historii města. Děti zavítaly i do obřadní síně, obdivovaly její výzdobu, dokonce mohly usednout i na židle, na kterých sedává pan starosta a místostarostové, pokochaly se rovněž výhledem na zámek z již vánočně vyzdobených oken.

Mgr. Iva Marešová

Ilustrační foto

SVATOMARTINSKÉ TRHY

V pondělí 11. listopadu na Masarykovo náměstí vyrazila v rámci vlastivědy i 5. B. Společně si prošli jednotlivé stánky, povídali si o řemeslech, ve skupinkách vyplňovali pracovní listy.

Mgr. Renata Macháňová

Z výzdoby na chodbách školy

Bořek ničitel, Tůňodav, Klaun Měnič nebo Bubák domácí - to jsou jména některých strašidel, víl a skřítků, která si podle knihy Daniely Krolupperové „Atlas strašidel“ nejen vymysleli, ale je i výtvarně ztvárnili v V. C.

Měli jsme tu čest, že jsme se mohli 2. října se samotnou autorkou sejit v Městské knihovně v Náchodě. Dokonce nám i předčítala z jedné ze svých nejnovějších knih pro děti Polštářoví podvodníci. Ukázali jsme jí i naše obrázky strašidel. Moc se jí líbily, dokonce nám je i podepsala. Setkání jsme si moc užili.

A ještě něco. Páťáci prý mají nejen svá strašidla, která jsou údajně tak děsivá, že byste je určitě ani vy nechtěli někde potkat, ale vytvořili i své vlastní skřítky a víly, které bychom jim možná mohli i závidět. Navíc jsou to pro všechny pomocníci ve věcech, které až tak moc dobře nejdou nebo děti nebaví. Setkání se skřítky Všedlačem, Úkolkou, Smíškem, Chytráčkem nebo Pomocníčkem proto páťáci všem vřele doporučují.

Mgr. Iva Prouzová

NÁVŠTĚVA NÁCHODSKÉ GALERIE GVÚN: NA JEDNÉ LODI

Třída II. B se v listopadu zúčastnila výtvarného programu v Galerii výtvarného umění Náchod (GVÚN) na téma "Na jedné lodi". „Byla to naše první návštěva v galerii a plnili jsme různé úkoly, hráli melodie, tvořili, rozvíjeli naše smysly.“

Mgr. Pavla Hoffmanová a žáci II. B

DRUHÁCI V KNIHOVNĚ

Třída II. B navštívila na podzim Městskou knihovnu v Náchodě. Děti se během besedy dozvěděly mnoho nového o spisovateli Václavu Čtvrtkovi. Řadu jeho knížek už znají, buď mají jeho knihy, nebo pilně sledují večerníčky.

Text i foto: Mgr. Pavla Hoffmanová

Ukázka podzimních výtvarných prací na chodbách ve školní budově v ulici Českých bratří - druháci a III. C

VÁNOCE 2019

Vánoce se blíží. Už se na ně všichni moc těšíme. A protože nás zajímá, co si kdo k Vánocům přeje, požádali jsme vás, abyste nám napsali, co byste chtěli najít pod vánočním stromečkem.

Také jsme chtěli vědět, co naopak vůbec od ježíška dostat nechcete. Zde je několik vašich odpovědí.

A jsme rádi, že se svými obrázky do naší miniankety zapojili i nejmladší spolužáci.

- Hezkou zasněženou vánoční zimu.
- Abych aspoň jednou byla někde v novinách.
- Chtěla bych další krásně prožitý rok.
- Přála bych si výrobu mýdel a bomb do koupele – ráda něco tvořím a využila bych to jako dárek pro blízké.
- Mikinu (zahřeje mě).
- Digitální hodinky.

- Moc si přeji, aby si moje maminka našla práci, na kterou se již dlouho chystá. A taky, aby jí vyšly zkoušky.
- Muškařský set.
- Lokomotivu řady 770 a modulovou železnici HO.
- Snowboardové boty.

- Nový monitor.
- K Vánocům si přeji to, co si přeji normálně...
- Být s mamkou a psem.
- Klavír. Ačkoliv nevím, kam ho dáme.
- Koně, psa.
- Panovu flétnu.
- Nechci nic (drahého).
- Sbírám pokémon kartičky, tak nějaké další na doplnění.

- Hlavně zdraví, lásku a kamarády.
- Chtěla bych rozum.
- Chci mít nejvíce ponožek na světě.
- Fotoaparát, česko-německý slovník, deskové hry a sníh.
- Svetr.
- Aby sněžilo...

- Přeji si, aby byla celá rodina pohromadě (ne rozdělená) a všichni byli zdraví.
- Rukavice a brýle na čtyřkolku
- Hrníček s mým jménem a abych byla s rodinou
- Novou aktovku
- Lego maják
- Ať jsou všichni zdraví.
- Chci LEGO tank JAGTiger,...
- Chci zaklápěcí notebook.
- Chci LEGO pláž a obytnák.
- Chci nové brýle na dálku.
- Chtěla bych králíčka nebo křečka. A aby u nás byly sestřenice. A aby nám paní učitelka nedala na Vánoce domácí úkoly.

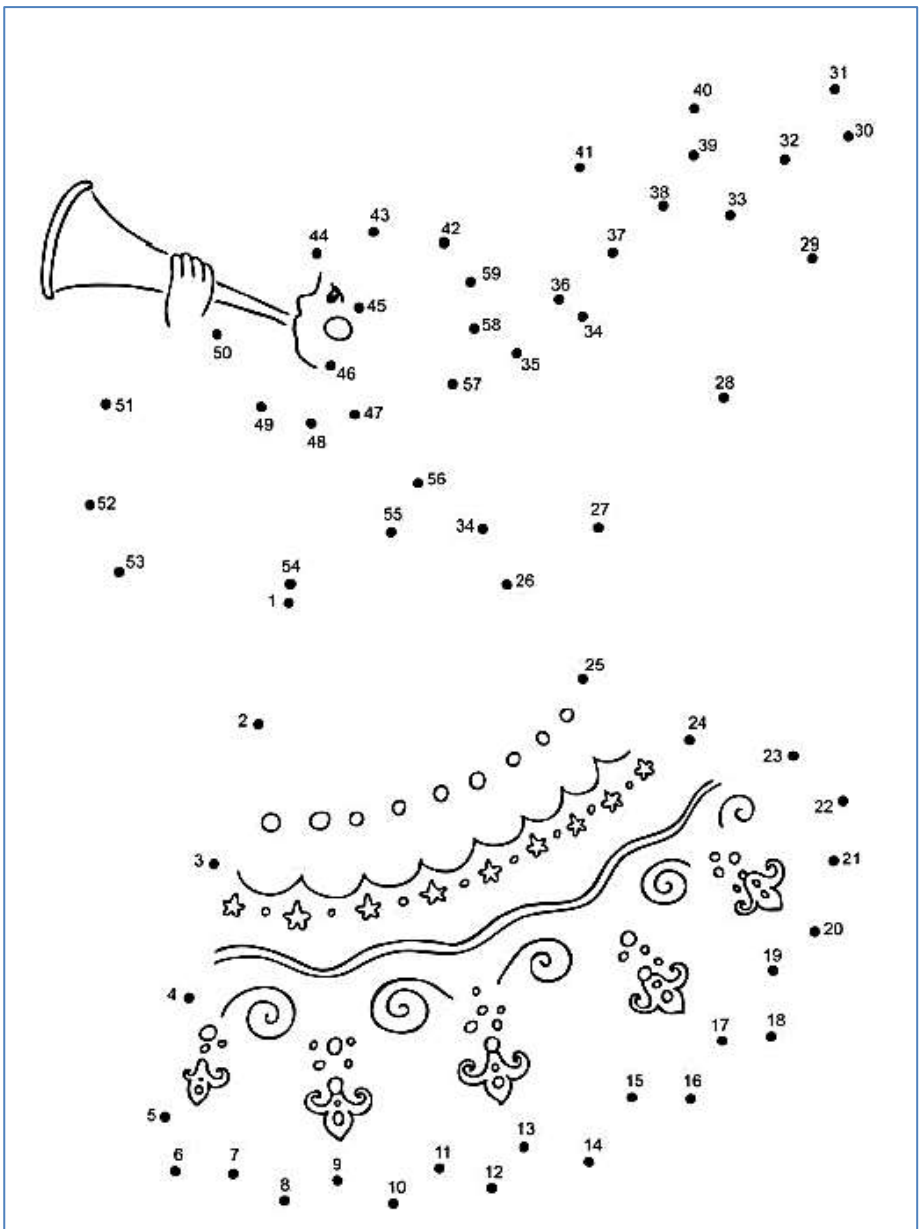
- Tepláky od Teryho
- Novou kočičku
- Farming simulátor
- Lego, ponožky, batůžek – ten současný mě kouše; penálek na šminky, lenochod, deníček, nějaké oblečení a abychom byli všichni šťastní
- Nic, jen aby táta přestal kouřit
- Šaty na panenku a aby na Vánoce sněžilo
- Mobil

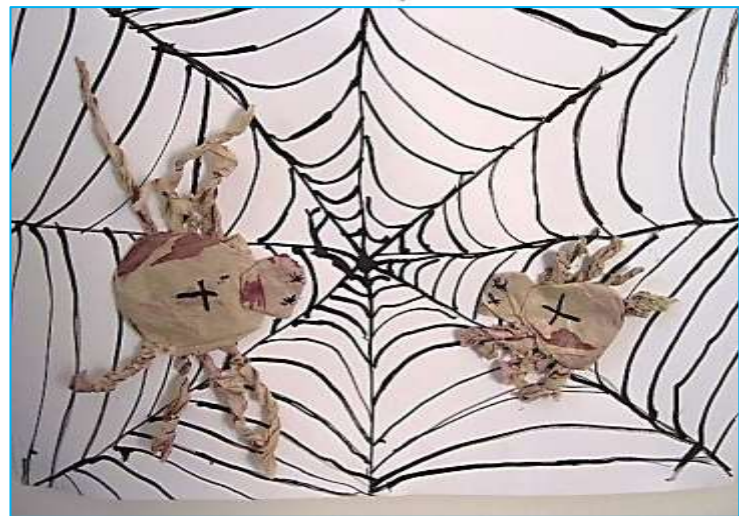
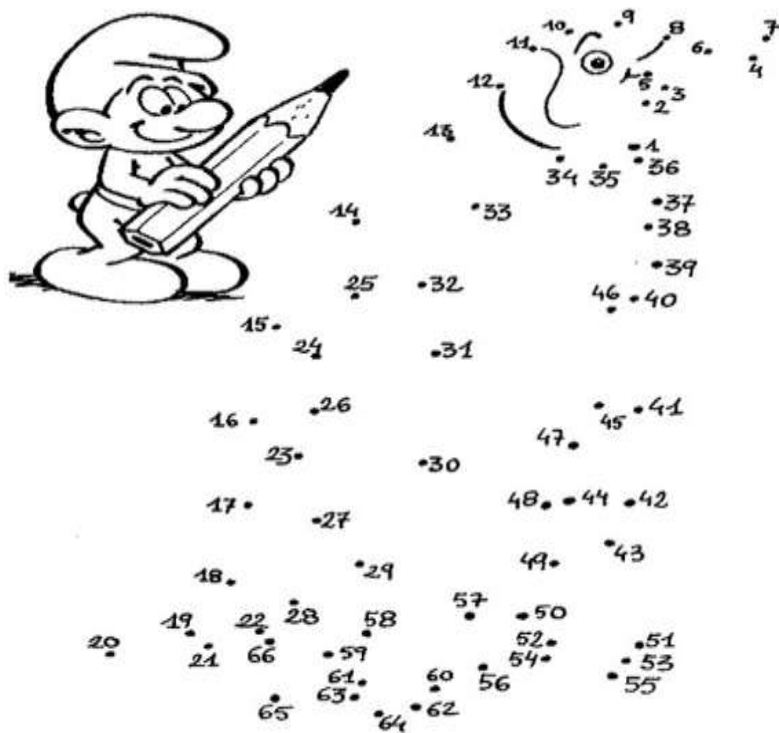
- Přeju si novou aktovku (modrofialovou), penál a láhev. A brusle na led.
- Air soft samopal.
- Nový telefon, sluchátka.
- Počítačovou hru Planet.
- Přála bych si psa nebo morče.
- Nový mobil. Ten starý mi totiž vzal náš kocour, šel s ním v misce a tam ho upustil.
- Povolit telefony ve škole.
- Značkové oblečení.
- Digitální hodinky, jednorozce.
- Mít samé jedničky a sedět s Klárkou vzadu. A taky být míň líná, mít bezdrátová sluchátka a jet se podívat do Norska.
- Nový reproduktor. Jet do NY.
- Ponožek není nikdy dost, ale triček je zas moc...
- Poukaz na „implantaci“ mozku
- Kopačky.
- Počítač.
- Chci šálu a morče.
- Chci lávovou lampu, výlet někam, oblečení,..
- Chci dostat slávistické věci.
- Chci povlečení.
- Šťěstí a hodně zdraví.
- Mír, klid, zdraví.
- Knížky o horolezectví.
- Abychom za rok jeli zas v létě na novou destinaci.
- 3D stavebnici.
- Motorku.
- Peníze na moje vlastní potřeby.

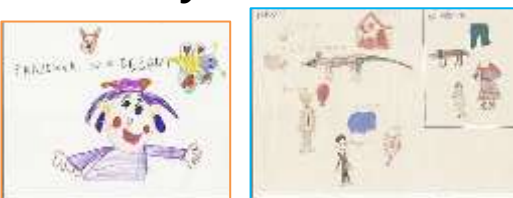
Ať není na Vánoce bláto!

- Koloběžku.
- Kameru.
- X Box 360.
- Koně.
- Zvířátko Médu.
- LEGO Marvel.
- Bicí nástroje.
- Terénní auto
- Uhlí a nic.

- ❖ Přeju si hru Země-město; 10 fiderek s bílou čokoládou, čepičku Santa Klause, náplně do svítící tiskárny a bužírky s provázky uvnitř.
- ❖ Přál bych si knížku, kolo, lego.
- ❖ Chci kolo.

Přeju si nechodit do školy.

Nechci mít špatné známky.

K Vánocům nechci:

- ❖ povlečení na postel ani přívěsek s počátečním písmenem mého jména.
- ❖ Nechci mít doma aligátora.
- ❖ Nechci, aby se kvůli mně někdo hádal.
- ❖ Nechci dostat Barbie a pavouka.
- ❖ Ať nezůstane někomu kost z ryby v krku.
- ❖ Nechci CD Šlágru.
- ❖ Nechci peníze.
- ❖ Nechci dlouhou (tlustou) knihu.
- ❖ Nechci knížku, která by mě nebavila.
- ❖ Nechci dostat věci na uklízení domu.
- ❖ Aktovku.
- ❖ Nechci, aby sněžilo.
- ❖ Nechci svetr.
- ❖ Nechci dalšího sourozence.
- ❖ Určitě nechci dostat nějakou tu hru (jakoukoliv), nejsem na to.
- ❖ aby strýc řval...
- ❖ Nechci dostat hada.
- ❖ Nechci lva.
- ❖ Nepřeju si vyhrát milion nebo auto.
- ❖ Žádné falešné kamarády, dobré vztahy s učiteli.
- ❖ Mobil.
- ❖ Knihu.
- ❖ Chodit na procházky.
- ❖ Nechci dostat bramboru.
- ❖ Vůbec nechci oblečení.
- ❖ Líčení.
- ❖ Aby mě někdo šikanoval. Plyšáky. Sliz.
- ❖ Panenku
- ❖ Lego pro miminka
- ❖ Traktor
- ❖ Aby nás nějaká nemoc potkala,...
- ❖ Nechci klučičí hračky
- ❖ Nechci Barbie.
- ❖ Nepřeju si, aby byl někdo z naší rodiny nemocný na Vánoce.
- ❖ Nepřeju si, aby rok byl tak dlouhý.
- ❖ Aby se můj strýc do Vánoc nestihl odstěhovat.

Dva měsíce už zkoumáme vesmír ze všech stran a moc nás to baví. Známe spoustu odpovědí na záluďné otázky, které se tohoto tématu týkají. A aby byly naše znalosti ještě lepší, vydali jsme se do Hvězdárny a planetária v Hradci Králové. Tady nám na různých modelech názorně ukázali, jak to ve vesmíru vypadá a funguje. Pohyby Země, Měsíce i vzájemné pohyby těles.

A jelikož jsme už v otázkách Sluneční soustavy, souhvězdí aj. dostatečně zběhlí, připravili jsme pro kamarády pracovní listy s různými otázkami. Zkuste si i vy na některé odpovědět:

- 1) Co tvoří prstenec Saturnu?
- 2) Pohybuje se Severka?
- 3) Jak jinak říkáme dalekohledu?
- 4) Za jak dlouho dopadne světlo ze Slunce na Zemi?

A vrcholem našeho zkoumání vesmíru jsou vytvořené projekty, které se moc povedly. Obrázky přikládáme.

Mgr. Iva Prouzová

NÁVŠTĚVA DIGITÁLNÍHO PLANETÁRIA

Pátáci se 24. října vydali na exkurzi do Hradce Králové. V digitálním planetáriu si vychutnali "let" vesmírem a zhlédli naučnou pohádku Polaris. Jelikož jim počasí přálo, došlo i na pozorování denní oblohy dalekohledem a ukázkou síly slunečních paprsků. V Jiráskových sadech obdivovali pravoslavný kostel sv. Mikuláše, prošli se k soutoku Labe a Orlice. Ucelený pohled na město a zajímavosti z jeho historie i současnosti jim přinesl výstup na Bílou věž. Při sestupu 72 metrů vysoké dominanty Velkého náměstí zhlédli 1000 kilogramů vážící skleněný model věže (viz obrázek)

Závěrem snad už jen slova jedné účastnice: "Exkurze byla prostě super!"

Mgr. Irena Ságnerová

Ilustrační foto

BUBNOVÁNÍ TROCHU JINAK

Školní družinu navštívil v říjnu pan Andrš se svojí Bubenickou besedou. Pro děti si připravil bohatý program, který byl plný rytmů a zvuků ozývajících se z recyklovaných materiálů (paličky z tenisových míčků, plastové sudy, hrnce a chrástítka z plechovky). Rytmické zvuky z těchto nástrojů zvedly děti ze židlí a rozproudily jejich touhu vyzkoušet si nevšední bubnování. Naučily se základní rytmy, každý z nich se tak i stal součástí velké bubenické show.

Vychovatelky ŠD

OSMÁCI V ZOO

V říjnu se tradičně konala přírodopisná exkurze našich osmiček do ZOO Dvůr Králové nad Labem, kde děti pozorovaly hlavně exotické savce. Tipnete si váhu sloní samice Saly?

Mgr. Vendula Tyčová

řešení: 4 tuny

V pondělí 18. listopadu se uskutečnil miniprojekt se zážitkovou výukou na téma událostí 17. listopadu 1989.

Žáci 8. a 9. tříd se sešli hned ráno na školním dvoře a stali se aktéry hrané ukázky demonstrace studentů, na které nejen že se objevily transparenty s tehdejšími hesly a zazněly úryvky dobových projevů, ale došlo i k inscenované zásahu „pořádkových sil“ v dobové výstroji i výzbroji.

Po živé ukázce se všichni přesunuli do tělocvičny na besedu. Členové pedagogického sboru, kteří v listopadu 1989 studovali na vysokých nebo středních školách, zprostředkovali žákům pomocí vyprávění a odpovědí na dotazy své osobní zážitky, pocity a vzpomínky z doby sametové revoluce.

Mgr. Martina Jungová,
koordinátorka akce

Ličeni

Když jsem se dozvěděla že se v Praze něco děje, ihned jsem šla domů a řekla rodičům že se chci také připojit k demonstraci a boj o naši zemi, a proto jsem si začala nejnutnější věci a jela s kamarádky do prahy, když jsme přišli na včelácké výtěhli jsme transparenty a začali demonstrovat, když želi jsme cinkali jsme klíčením a byli přesvědčeni o tom že díky nám všem porazíme komunistický režim a bude konečně svoboda, když jsme přišli na náro dnu třídu videli jsme spousta policistů kteří byli přesvědčeni že komunistus je to pravé, želi jsme si že pokud bytoli porazíme, budeme šťastný, a tak jsme začali bojovat, měli obušky začali nás mlátit a do hlavy krtku atd. strašně to bolelo a šermovali kolem sebe s obušky a bylo jich vše jedno. Pár dní na to se zlozilo OF a my jsme věděli že jsme vyhráli. 29. Prosince jsme zvolili Havla prezidentem, a toto je můj příběh z 12. 11. 1989

Stojím zde a bojím za svobodu mám strach. Ačkoli mi v cestě stojí bolest a noční i smrt, nikdo mi nezabrání abych šel a projevil svůj názor. Už mě nebaví jak s námi zacházejí. Všichni toho máme dost. Panuje tu velký strach, všude je slyšet křik. Žádám vás, jste nechtěli všichni jste byli sbyti ale výsledek za to stál ta svoboda, nás všechny těší.

Stojím v davu lidí všichni se někam hrnou někteří chtějí jít proti policistům a někteří se chtějí vrátit. Vidím jak všichni drží svíčky nad hlavami. Strašně hluk a zmatek se strachem se da cítit kůže, vako kdyby prochácel skrz tělo. v dále vidíme policisty s obušky a nich hodně craněných. Prsto většina stojí a drží v ruce plakáty, vyřikují gesta, protože kdě už jsme něco začali tak dovideme až do konce. Lidé padají a kvůli strašnému zmatku je ostatní cořlapavaví. Doufám že to skončí dobře.

Oddíl házené v říjnu opět uspořádal ukázkové hodiny. Zapojili se všichni žáci a žákyně z prvních tříd. Vybraní jednotlivci se pak v listopadu zúčastnili turnaje v mini-házené, kde si proěřovali své dovednosti, a to se svými vrstevníky z ostatních náhodských škol. Měli tu i možnost pozorovat hru starších kamarádů ze 3. - 5. ročníků.

Sedmého listopadu proběhl v Plechárně 6. ročník školní ligy házené. Naši školu reprezentovala tři družstva mladších a jedno družstvo starších žáků. „Přestože jsme v kategorii starších žáků měli jediný tým, chlapci si odnesli zlato,“ chválí malé bojovníky Mgr. Ivana Adlerová a podotýká: „Kluci si zaslouží velkou pochvalu. Poděkování patří též organizátorům turnaje - trenérům házené. Už teď se těšíme na 2. turnaj, který se uskuteční 5. prosince.“

STOLNÍ TENIS

Z turnaje ve stolním tenisu z Police nad Metují, který se konal ve středu 16. října, si náš tým chlapců z IX. D přivezl 2. místo v turnaji skupin. Mikuláš Cvrkal obsadil celkově 2. místo v turnaji jednotlivců, kterého se zúčastnila i děvčata. Bohužel dívky neměly v turnaji skupin soupeře.
Mgr. Lucie Štěpová

KALIGRAMY

Dvě sedmičky vytvářely v rámci hodin českého jazyka kaligramy. Zde jsou ukázky některých jejich prací.

A doplněné jsou i o zdařilé textíky. Posuďte sami.

Půjčka za zlato

Je ráno. Najednou zvoní budík a já musím vstávat. Jindy s tím mám problém, ale dnes vyskočím z postele a utíkám se umýt a ustrojít. Přes rameno přehodím připravenou tašku. Vycházím ze dveří domu a všude je tma. Žádné okno nesvítlí. To asi všichni ještě spí.

Již z dálky vidím rozsvícený zimní stadión. Dnes svítí zcela jinak. Otevírám dveře a najednou mě něco zaskočí. Na lavičce u ledové plochy sedí nějaká slečna. Má krásné závodní šaty a je nádherně učesaná, ale mně se něco nezdá. Sedí na lavičce a pláče. Jdu k ní a oslovím ji:

„Co se ti stalo?“

Zvedne hlavu a odpoví:

„Zapomněla jsem si brusle, závod začíná za patnáct minut a já bydlím daleko odtud.“

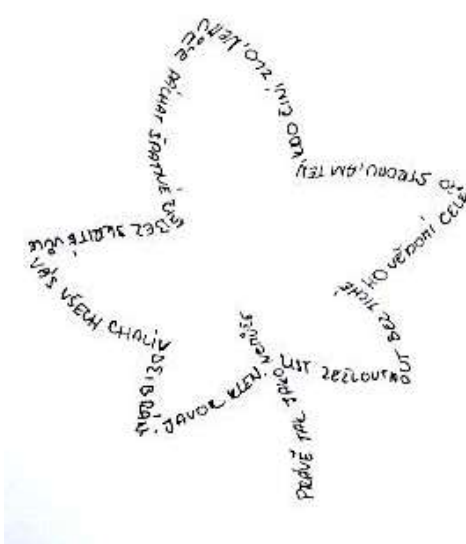
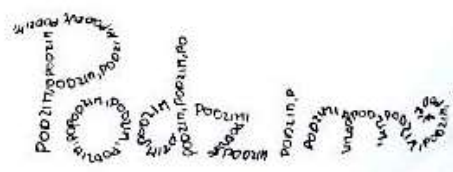
Najednou jsem ji poznala, je to Alina Zagitova, mistryně České republiky v krasobruslení. Nevím, jak jí pomoci, ale to bych nebyla já, aby mě něco nenapadlo. Vytáhnu svoje brusle z tašky a podávám jí je. Je šťastná a směje se. Obuje brusle a hned se ozve její jméno z rozhlasu. Vjede na led a začíná hrát hudba. Dívám se na její krásnou volnou jízdu a poslouchám, jak moje brusle bojují o titul nejvyšší.

Je konec jízdy, rozloučení pro diváky a je to tady. Nejvyšší známky. Přicházejí rozhodčí a gratulují jí. Předávají zlatou medaili. Alina běží ke mně, objímá mě a dává mi zlatou medaili na krk jako poděkování za můj dobrý skutek.

20 Tereza Marková, VII. B

Kaligram (stejně jako ideogram) je báseň, jejíž písmena nebo celá slova a verše jsou uspořádána do obrazce, který vyjadřuje téma básně. Je to příklad propojení literatury a výtvarného umění (podobně jako třeba komiks). Jedni z nejznámějších autorů kaligramů jsou například Guillaume Apollinaire a Jaroslav Seifert.

Michaela Kratěnová, VII. B

První

Nic. Nebylo nic. Půl hodiny po velkém třesku, kdy se vesmír rozpínal nepopsatelnou rychlostí, se objevila první planeta. Jmenovala se Hexa. Každý den se na planetě objevila jedna věc. První den se objevila květina, ale hned zvadla. Druhý den se objevil strom a také zvadl. A třetí den se objevila malá kulička. Prázdná, malá kulička. Jen tak si poletovala nad zvadlou květinou, za chvíli zase nad stromem. Vypadalo to, jako by si je prohlížela. V kuličce se vznikaly malé bublinky. Kulička chvíli ještě poletovala, když tu najednou vybuchla. Jakmile se tak stalo, květina rozkvetla. Chytila zlatou barvu od slunce, které se vznášelo na obloze. Strom vykvetl za několik vteřin a na jeho větvích se objevily malé plody, připomínající fialové diamanty. Všude na planetě se zazelenala tráva, z kamenitých hor se staly louky a na hlubších místech se začaly objevovat první kapky vody. Strom prorůstal kořeny dál a dál a tvořil další stromy. Byl to ráj. Ale něco tomu chybělo. Chyběl tomu řád a vedení. Po čase bylo možné zahlédnout malá zvířátka, podobná našim králíčkům, ale s křídly a oušky zářivými jako světlušky. Dále první šelmy. Zvířata podobná dnešním pumám, ale s ocas tak dlouhými, že se mohla houpat z liány na liánu. Zvířata se měla dobře, avšak tomu pořád něco chybělo. Zvířata byla poměrně moudrá. Moudrá, ale zákeřná. Postupem času přibývaly další druhy. Když jich bylo na planetě asi půl tisíce, začala zima. Některá zvířata byla na zimu připravena, ale některá ji bohužel nepřežila. ...*pokračování na další straně*

...pokračování
z předchozí strany

A v tom to přišlo.

V tom to začalo.

Na jezeře zapraskal led. Jako by se chtělo něco dostat ven. Jezero celé popraskalo. Vystoupila z něj bytost. Byla velice studená, ale nebyla jí zima. Vylezla z vody na studenou zemi zavátou sněhem a udělala první krok. Byl to člověk. Poprvé se nadechnul kyslíku a ucítil vůni zamrzlé, avšak neustále voňavé květiny. Poprvé uslyšel zimní motýly, jak mávají křídly ve vánku. Usmál se a vyrazil kupředu.

Nevěděl, co dál. Jen si tak kráčel zamrzlou krajinou a užíval si světa. Bylo to úžasné. Najednou něco ucítil. Zakručelo mu v břiše. Měl hlad. Jako na zavolanou mu do cesty vběhla veverka. Chytil ji, založil první oheň a zvíře snědl. Pokračoval ve své cestě. Usnul, a když se probudil, nastalo jaro.

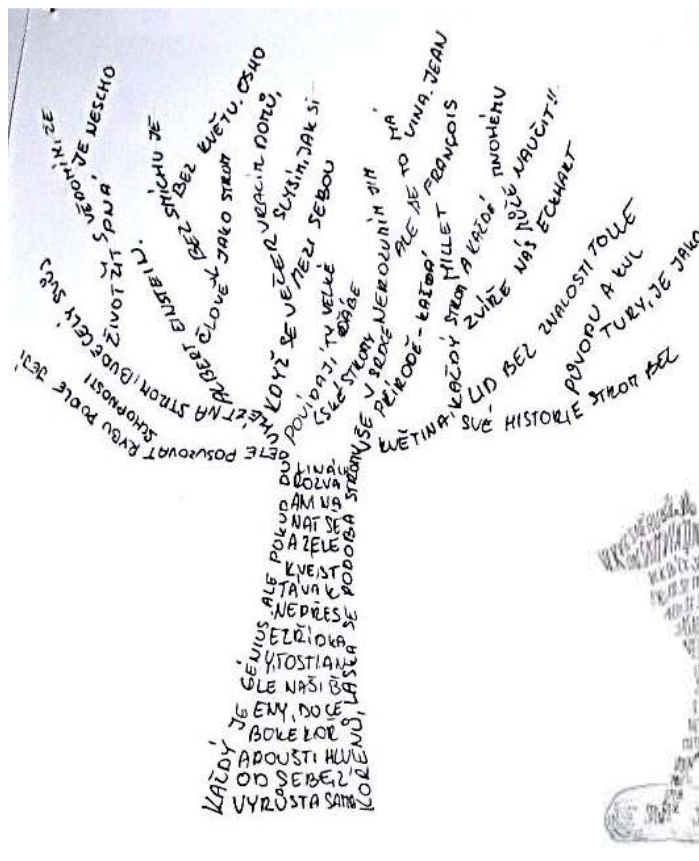
Poprvé šlápl na orosenou trávu. Putoval a putoval, když přišel k té nejkrásnější rostlině, kterou kdy viděl. Byl to strom, který na planetě vyrostl. Byl obrovský. Člověk se zahleděl do odlesku fialových diamantů, které se houpaly na každé větvičce. Vonělo to, zakousl se do jednoho a ucítil tu lahodnou chuť. Z větviček stromu si upletl košík a natrhal si další diamanty.

Vedle stromu byla jeskyně, ve které se usadil. Lovil, rybařil a pěstoval.

Žil si v poklidu, obklopen těmi největšími krásami vesmíru.

Prožil dlouhý život a potom jednoho dne, kdy unavený a starý seděl u ohně, lehl si do trávy, zamyslel se nad svým životem, který byl pro něho nejlepší ve vesmíru, a usnul navždy.

Petr Matyska, VII. B

Popletená pohádka

(nonsensová pohádka, nonsens=nesmysl)

Před dávnými a dávnými časy, bylo to včera, žil jeden náramně starý král. Bylo mu zrovna dvacet let. Ten staříčkový král měl syna. Princ byl velmi krásný. Měl červený nos jak malinu, kulhal na jedno oko a šišlal na obě nohy.

„Poslouchej, otče, cože jsi bledý jako růže?“

„Není mi dobře, synu, dojdi mi prosím do Zverimexu pro léky, anebo ještě lépe, dojed' mi do světa pro živou vodu!“

Princ neváhal a asi za dva měsíce se vydal na cestu.

Osedlal si kohouta a vzal si sebou i svého milého kocourka, který právě papal mlíčko a nikam se mu nechtělo.

Když dojeli na konec světa, byl právě večer. Slunce vycházelo na obloze a v úlech zakokrhaly krávy. Princ nakrmil kohouta čerstvou trávou a kocoura borůvkami. Sám si natrhal na nedaleké hrušni rohlíky a potom únavou usnuli. Chrupkali tak silně, že ze skal padalo kamení.

Najednou z houští vyskočil stařec a křikl:

„Vstávejte. Cizinci, kolik je hodin?!“

Princ se nelekl a odpověděl, že bude brzy ráno. Vycházel právě měsíc a nebe bylo plné hvězdiček.

„Pověz mi, stařečku, kde najdu živou vodu?“

Stařec se zachechtal a příjemným hlasem zařval:

„Jed' černým lesem, na konci je náměstí a tam studánka s živou vodou.“

Jak to dořekl, zmizel.

Princ se díval ještě asi dvě hodiny, jak se ztrácí za kopci, sedl na kohouta a vydali se na cestu. Kocour poletoval nad nimi a švitořil jako skřivánek.

Bylo horké léto, na polích právě sázeli brambory do květináčů, na zelené louce se pásly včely a děti si u ohně opékaly zmrzlinu.

Princ dojel ke studánce, ale ta byla zamrzlá! Vzal svůj meč, odsekal asi tři kilogramy ledu, dal si je do kapsičky u vesty a vydali se domů.

Když za několik týdnů dojeli, vyždímal otcí do sklenice rozpuštěný led. Otec lék vypil a ihned se uzdravil. Potom všichni žili spokojeně až do smrti.

Petr Matyska, VII. B

NAŠE PRÁCE...

